

dog kan have gode Følger, maa vinde Fremme og Vedtagelse paa Rigsdagen.

Soffmeyer: Ja, jeg kan endnu ikke komme til anden Overbeviisning end den, at det foreliggende Lovforslag ikke kan afgive noget brugbart Grundlag for at naae de Siemed, som jeg maafee forøvrigt selv deler med den ærede Forslagsstiller. Jeg kan ikke forstaae, hvorledes den ærede Rigsdagsmand for Veile Amts 3die Valgfreds (Lehmann) kom til det Resultat at ønske dette Lovforslags Fremme, efterat han selv characteriserede det mere som en Instrux til Krigsbestyrelsen, hvorefter den skulde udarbejde Organisationsforslag, end som selv at være et saadant Forslag; thi jeg synes ikke, at en Lov, som havde et saadant Præg, vilde egne sig til at vedtages af Thinget. Jeg synes, at der af samme Rigsdagsmands Ditring maa følge, at dette Lovforslag dog indeholder nye Principer, trods alt det, som den ærede Forslagsstiller har sagt derimod; thi dersom det ikke indeholdt nye Principer, saa kan jeg ikke vide, hvorfor Krigsbestyrelsen skulde gives en saadan Instrux. Den ærede Forslagsstiller har sagt, at hans Hensigt med Lovforslaget egentlig kun var, at Thinget saa at sige skulde give Krigsbestyrelsen frie Hænder; men, naar nu Krigsbestyrelsen finder sig bunden, ikke af visse Bestemmelser, som ved denne Lov høves, men af Hensyn til Forsvarsvæsenets Tarv og til Landets hele Forsvar, saa vil jo Vedtagelsen af disse Lovbestemmelser aldeles ikke give Krigsbestyrelsen nogen videre Frihed, end den har havt før (3o!) Den ærede Forslagsstiller har talt om, at ville fremme Frivilligheden, han mener vel egentlig Iveren og Lysten til Arbejde, medens den Børnepligtige uddannes til Soldat. I denne Anledning vil han, at den Børnepligtiges Uddannelsestid skal forkortes til et bestemt Tidsrum, som han betegner at være 6 Maanedere. Jeg maa atter anke over det Ubestemte, som der er i den Maade, hvorpaa dette Tidsrum fastsættes; der foreslaaes, at Uddannelsestiden for en Infanterist skal kunne affortes fra 16 Maanedere indtil 6 Maanedere, altsaa ogsaa til ethvert Tidsrum, der ligger mellem disse, fra en Cavallerist fra 24 til 6 Maanedere, ethvert Tidsrum derimellem, og

for Artilleristen fra 25 til 6 Maanedere, ethvert Tidsrum derimellem. Den ærede Rigsdagsmand har sagt, at vi tidligere ved Artilleriet have havt Exempler paa, at ved Præsentationen efter Rekruttskolen ere ikke alle Rekrutter blevne antagne, men at Nogle ere tilbageviste til en ny Dvelse; men dette troer jeg slet ikke kan sammenlignes med, hvad der her er opstillet som en ny Regel, idet der nemlig af den store Mængde være nogle ganske Faa, som vistes tilbage, og som kom ind igjen til det næste Aar for at begynde hele Dvelsen forfra i Forening med en større Samling; men efter dette Forslag skulde en Deel Mandskab efter 6 Maaneders Forløb kunne permitteres, medens de øvrige, som skulde uddannes videre, skulde blive tilbage, de maatte altsaa nødvendigvis have Lov til at forlange atter at blive præsenterede og prøvede efter nogen Tids Forløb og derefter hjemmitteres (Tscherning: Det staaer ikke i Forslaget!), ellers troer jeg, at det vilde blive en altfor haard Straf for den, der ikke efter 6 Maaneders Forløb netop havde naaet det Trin af Færdighed, som man forlangte, at han derfor skulde blive inde til Tjeneste i hele 24 Maanedere, medens en anden gik hjem efter 6 Maaneders Forløb, saa at det dog maatte blive den naturlige Følge, hvis det nye System antages. Det vil ikke kunne nægtes, at der til Grund for dette Forslag ligger det nye Princip, at Uddannelses-tiden for den Børnepligtige af enhver Troppes art skal indskrænktes fra det Tidsrum, der i Planen er fastsat, til det, som her er foreslaaet, nemlig 6 Maanedere. Den ærede Rigsdagsmand har tidligere henpeget paa Armees-Organisationen i et fremmed Land, som i denne Henseende skulde være os et Mønster; han har idag anført, at man tidligere hos os har ladet sig nøie med en kortere Uddannelsestid, paa 70 Dage indtil $\frac{1}{2}$ Aar, og at der saaledes var Exempler nok for, at man kunde gaae frem paa den foreslaaede Maade. Men jeg troer, at en stor Misforstaaelse ligger til Grund for begge Paaastande; de Dvelfer, som saaledes siges at være fuldendte i 10 Uger, omfatte langtfra ikke alle de Dvelfer, som nødvendigvis maae foretages med den Børnepligtige, for at gjøre ham til en dygtig Sol-